

УДК 398 (477) (092)

DOI <https://doi.org/10.17721/fovia.philologica/2024/7/4>

Марина МИЦЮК

аспірантка Навчально-наукового інституту філології, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, бульв. Тараса Шевченка, 14, м. Київ, Україна, 01601

ORCID: 0000-0003-1560-4096

marinaua98@gmail.com

Бібліографічний опис статті: Мицюк, М. (2024). Типологія та функції сучасних медійних наративів російсько-української війни. *Folia Philologica*, 7, 30–38, doi: <https://doi.org/10.17721/fovia.philologica/2024/7/4>

ТИПОЛОГІЯ ТА ФУНКЦІЇ СУЧАСНИХ МЕДІЙНИХ НАРАТИВІВ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

У статті досліджено типологію сучасних наративів, що виникають у контексті російсько-української війни, з розкриттям їхньої ролі у формуванні колективної пам'яті та національної ідентичності українців. Особливу увагу приділено аналізу функціонування цих наративів у медіапросторі та суспільній свідомості. Метою роботи є виявлення ключових елементів типології цих наративів та їхнього впливу на суспільство в умовах війни та в післявоєнний час.

У дослідженні застосовано методи контент-аналізу та дискурс-аналізу для виявлення та систематизаціїсутніх тенденцій формування наративів, представлених у медіа та соціальних мережах. За допомогою контент-аналізу проаналізовано основні теми, мотиви та символи, що виявляються в різних типах наративів, а також їхню частотність і взаємозв'язки. Дискурс-аналіз допоміг розглянути, як ці наративи функціонують у контексті політичної, соціальної та культурної реальності, виявити глибинні ідеологічні змісти та відображення суспільних настроїв. Наукова новизна полягає в розробленні типології сучасних наративів, що виникають під час російсько-української війни, і в аналізі їхньої ролі в конструюванні української національної ідентичності в умовах збройного конфлікту. У статті представлено комплексний підхід до вивчення як традиційних (героїчних, трагічних, сатиричних) наративів, так і новітніх, як-от мітологізованих та субкультурних. Також досліджено, як війна впливає на трансформацію наративів, а наративи – на сприйняття війни в суспільстві. У результаті дослідження виявлено, що сучасні наративи російсько-української війни виконують кілька важливих функцій, зокрема формування колективної пам'яті, підтримку морального духу нації та визначення культурних маркерів, які сприяють зміцненню національної ідентичності. Героїчні наративи допомагають конструювати образ національних героїв, тоді як трагічні акцентують увагу на людських втратах і стражданнях. Сатиричні наративи, зі свого боку, слугують інструментом критики ворога та зміцнення єдності всередині нації. У статті також окреслено перспективи подальших досліджень наративів у післявоєнний час, коли наративи війни можуть еволюціонувати або трансформуватися, а їхній вплив на суспільну свідомість може змінитися залежно від політичних і соціокультурних умов.

Ключові слова: наратив, типологія, фольклор, російсько-українська війна, колективна пам'ять.

Marina MYTSIUK

PhD Student at the Educational and Scientific Institute of Philology, Taras Shevchenko National University of Kyiv, Taras Shevchenko blv., 14, Kyiv, Ukraine, 01601

ORCID: 0000-0003-1560-4096

marinaua98@gmail.com

To cite this article: Typolohiia ta funksiі suchasnykh mediinykh naratyviv rosiisko-ukrainskoi viiny [Typology and functions of contemporary media narratives of the Russian-Ukrainian war]. *Folia Philologica*, 7, 30–38, doi: <https://doi.org/10.17721/fovia.philologica/2024/7/4>

TYOLOGY AND FUNCTIONS OF CONTEMPORARY MEDIA NARRATIVES OF THE RUSSIAN-UKRAINIAN WAR

The article investigates the typology of contemporary narratives emerging in the context of the Russian-Ukrainian war, revealing their role in shaping collective memory and the national identity of Ukrainians. Special attention is devoted to analyzing how these narratives function within the media space and societal consciousness. The objective of the study is to identify key elements in the typology of these narratives and assess their impact on society during wartime and in the post-war period. The research employs content analysis and discourse analysis to identify and systematize significant trends in the formation of narratives represented in the media and social networks. Content analysis examines primary themes, motives, and symbols present in different types of narratives, as well as their frequency and interconnections. Discourse analysis helps to investigate how these narratives function within the political, social, and cultural realities, uncovering deep ideological meanings and reflections of public sentiments. The scientific novelty lies in developing a typology of contemporary narratives that emerge during the Russian-Ukrainian war and analyzing their role in constructing the Ukrainian national identity amid the armed conflict. The article presents a comprehensive approach to studying both traditional (heroic, tragic, satirical) narratives and new forms, such as mythologized and subcultural narratives. The study also examines how the war influences the transformation of these narratives and how these narratives shape the society's perception of the conflict. The findings reveal that contemporary narratives of the Russian-Ukrainian war fulfill several crucial functions, including the formation of collective memory, boosting national morale, and defining cultural markers that strengthen national identity. Heroic narratives help construct the image of national heroes, while tragic narratives emphasize human loss and suffering. Satirical narratives, on the other hand, serve as a tool for criticizing the enemy and fostering unity within the nation. The article also outlines prospects for further research on post-war narratives, which may evolve or transform, with their impact on societal consciousness potentially shifting depending on political and sociocultural conditions.

Key words: narrative, typology, folklore, Russian-Ukrainian war, collective memory.

Актуальність проблеми. Дослідження сучасних наративів як форми фіксації російсько-української війни є надзвичайно важливим у контексті сучасних подій. Війна, що триває в Україні із 2014 р., не лише змінює політичний ландшафт Європи, але й має глибокі соціокультурні наслідки. Наративи, що виникають у цей період, не лише функціонують як засоби комунікації між учасниками конфлікту та широким загалом, але й стають потужним інструментом у формуванні колективної пам'яті, національної ідентичності та інтерпретації історичних подій. Ці наративи, створювані в середовищі масової комунікації, зокрема в медіа, є ключовими елементами, через які суспільство сприймає та розуміє події війни. Тому дослідження цього феномену є необхідним для глибшого розуміння сучасних процесів у суспільстві та їхнього впливу на майбутні покоління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання наративів у контексті війни та їхнього впливу на суспільну свідомість є предметом численних наукових досліджень. Відомі праці Мішеля Фуко (Foucault, 1972) та Жана Бодрієра (Baudrillard, 1994) закладають основи для розуміння наративів як соціально-культурних конструктів, що впливають на формування суспільного уявлення про реальність. Джудіт Батлер у своїй книзі "Frames of War: When is Life

Grievable?" аналізує медіанаративи як рамки, через які суспільство сприймає й осмислює події війни (Butler, 2009).

Мета статті – визначення типів і функцій сучасних медійних наративів російсько-української війни, розкриття їхньої ролі у формуванні національної ідентичності. Завдання статті: типологізувати наративи, що виникли під час російсько-української війни, проаналізувати приклади сучасних медійних наративів, що відображають події війни.

Виклад основного матеріалу дослідження. В українському контексті дослідження наративів, пов'язаних з російсько-українською війною, активно розвиваються. Відомі літературознавчі та культурологічні дослідження аналізують, як війна відображається в сучасній українській масовій комунікації та медіа. Ці праці не лише фіксують події, але й формують нові наративи, які відображають сучасні реалії та впливають на формування національної ідентичності. Вони підкреслюють важливість наративів як засобу передачі досвіду війни й формування колективної пам'яті, що є ключовим для розуміння сучасних соціокультурних процесів в Україні.

Дослідження сучасних наративів війни є актуальним і важливим напрямом наукових пошуків, що сприятиме глибшому розумінню процесів формування національної ідентич-

ності та збереження історичної пам'яті в умовах сучасної війни.

Наратив – це форма організації інформації у вигляді розповіді, яка має свою внутрішню структуру, що включає події, дії та персонажів, розміщених у хронологічній послідовності. У контексті фольклору наратив є засобом збереження та передачі колективної пам'яті, культурних цінностей і традицій від покоління до покоління. Важливість наративів у фольклорі полягає в тому, що вони є засобом кодифікації та трансляції соціального досвіду, включаючи моральні й етичні норми, властиві суспільству (Петров, 2017: 5–17).

Джером Брунер розглядав наратив як когнітивну структуру, що дозволяє людині зрозуміти свій досвід і надати йому сенс. Вона є базовою формою людського мислення та спілкування (Брунер, 2016: 8). У фольклорі наративи часто є мітологізованими й передаються у формі легенд, казок, епічних поем та інших усних творів, що відіграють роль не лише в передачі знань, але й у конструюванні соціальної реальності (Токарев, 2019: 104–105).

У контексті війни наративи набувають особливого значення, оскільки вони стають інструментом не лише збереження пам'яті, але й інтерпретації подій. За допомогою наративів суспільство структурує свій досвід, надає сенс подіям і формує колективну пам'ять. Наприклад, наративи про героїчні звитяги сприяють формуванню національної ідентичності та зміцненню морального духу суспільства, тоді як трагічні наративи допомагають опрацювати й усвідомити втрати, пов'язані з війною (Ковальчук, 2020: 45–46).

Як зауважує Алейди Ассман, наративи війни мають ключове значення для формування колективної пам'яті, яка визначає, як суспільство сприймає своє минуле й будує майбутнє (Assmann, 2011: 29). На прикладі російсько-української війни можна спостерігати, як наративи не лише відображають, але й активно формують суспільне уявлення про війну, впливають на національну ідентичність і політичну свідомість (Долгов, 2022: 7–9).

Для дослідження сучасних наративів російсько-української війни було використано кілька методів збору даних. Основними методами стали аналіз текстів і контент-аналіз медійних ресурсів. Було проаналізовано як традиційні,

так і нові медіа, зокрема й новинні портали, блоги, соціальні мережі й інші онлайн-платформи. Окрім того, було проведено інтерв'ю з учасниками подій і експертами з метою збору якісних даних про наративи, що формуються в умовах війни (Дяченко, 2021: 53–55).

Методи аналізу включали як кількісний, так і якісний підходи. Кількісний аналіз дозволив виявити частотність згадувань окремих наративів у медіа, що дало змогу оцінити їхній вплив на суспільство. Якісний аналіз, зокрема дискурс-аналіз, застосовується для глибокого розуміння того, як ці наративи формуються, які смисли вони несуть, як вони впливають на колективну пам'ять та ідентичність (Шевченко, 2020: 34–36).

Під час дослідження було виділено кілька основних типів наративів, що виникають у контексті російсько-української війни: героїчні, трагічні, мітологізовані та сатиричні наративи.

Героїчні наративи зосереджуються на історіях про мужність і самопожертву українських військових і цивільних, що протистоять агресії. Ці наративи здебільшого використовуються для зміцнення національного духу та єдності суспільства (Миронова, 2021: 71–72). Трагічні наративи розповідають про жертв війни, втрати, руйнування, акцентують увагу на гуманітарних аспектах конфлікту (Зайцева, 2022: 20). Сатиричні наративи, навпаки, використовують гумор та іронію як спосіб висміювання агресора та підтримки морального стану населення (Черненко, 2023: 88–90). Мітологізовані наративи включають відтворення старих історій у новому контексті, часто із залученням символіки й образів, що мають культурне або релігійне значення (Савченко, 2021: 39–41).

Героїчні наративи про захисників Донецького аеропорту, відомих як «кіборги», стали символом мужності та незламності українського народу. Ці історії активно підтримуються як у медіа, так і в художній літературі та кінематографі, що сприяє їх популяризації та фіксуванню в колективній пам'яті (Новикова, 2021: 47–48).

Прикладом також є наративи про захисників Азовсталі: під час оборони Маріуполя, особливо Азовсталі, українські солдати стали символом стійкості та героїзму. Ці наративи зображують їх як безстрашних захисників, які борються за свободу і незалежність, незважа-

ючи на невідомі обставини. Звернення командира полку «Азов» підполковника Дениса Прокопенка щодо ситуації на заводі «Азовсталь» (17) на 70-й день, навесні 2022 р., спричинило в Мережі формування героїчних наративів, зокрема в музиці, трек «Azovstal – Qaqarotto» (18) став гімном боротьби за Азовсталь (рис. 1).

Трагічні наративи, як-от історії про масові поховання цивільних у Бучі, Ізюмі, Маріуполі, зображують жахливі наслідки війни для цивільного населення. Ці наративи підкреслюють трагедію та страждання людей, які стали жертвами війни, підкреслюють жахливі наслідки війни для мирного населення і є важливою доказовою базою для міжнародної підтримки України та притягнення агресора до відповідальності (Гончаренко, 2023: 25–26). Розповіді про психологічні травми та страждання ветеранів війни та постраждалих унаслідок війни також є трагічними наративами. Вони фокусуються на довгострокових наслідках війни для психічного здоров'я людей, що пережили бойові дії або втратили близьких (рис. 2).

Українці в соціальних мережах використовують трагічні наративи, щоб нагадати світу про

війну в Україні. Так, наприклад, у соцмережах поширювали моторошне фото з Ізюма – рука загиблої людини із синьо-жовтим браслетом. Поруч зі своєю рукою користувачі мережі наголошували, що «це міг бути кожен із нас». Люди позначали дописи хештегом #IzyumMassacre – Ізюмська різанина (рис. 3).

Мітологізовані наративи, завдяки своїй символічній насиченості, сприяють формуванню стійких культурних образів, які залишаються актуальними довгий час і можуть бути пересмислені майбутніми поколіннями (Лисенко, 2023: 56–57). Прикладом таких наративів можуть слугувати «Кіборги». Цей наратив підносить захисників до міфічного статусу, робить їх постійним елементом національної пам'яті та символом українського героїзму. Яскравим прикладом цього є український фільм «Кіборги» (2017 р.), який відтворює образ захисників Донецького аеропорту, перетворюючи їх на символ непохитності та сили. Візуальне зображення кіборгів у фільмі – це поєднання реалістичних військових образів із символічним піднесенням їхнього героїзму, що ще більше закріплює цей наратив у суспільній свідомості.

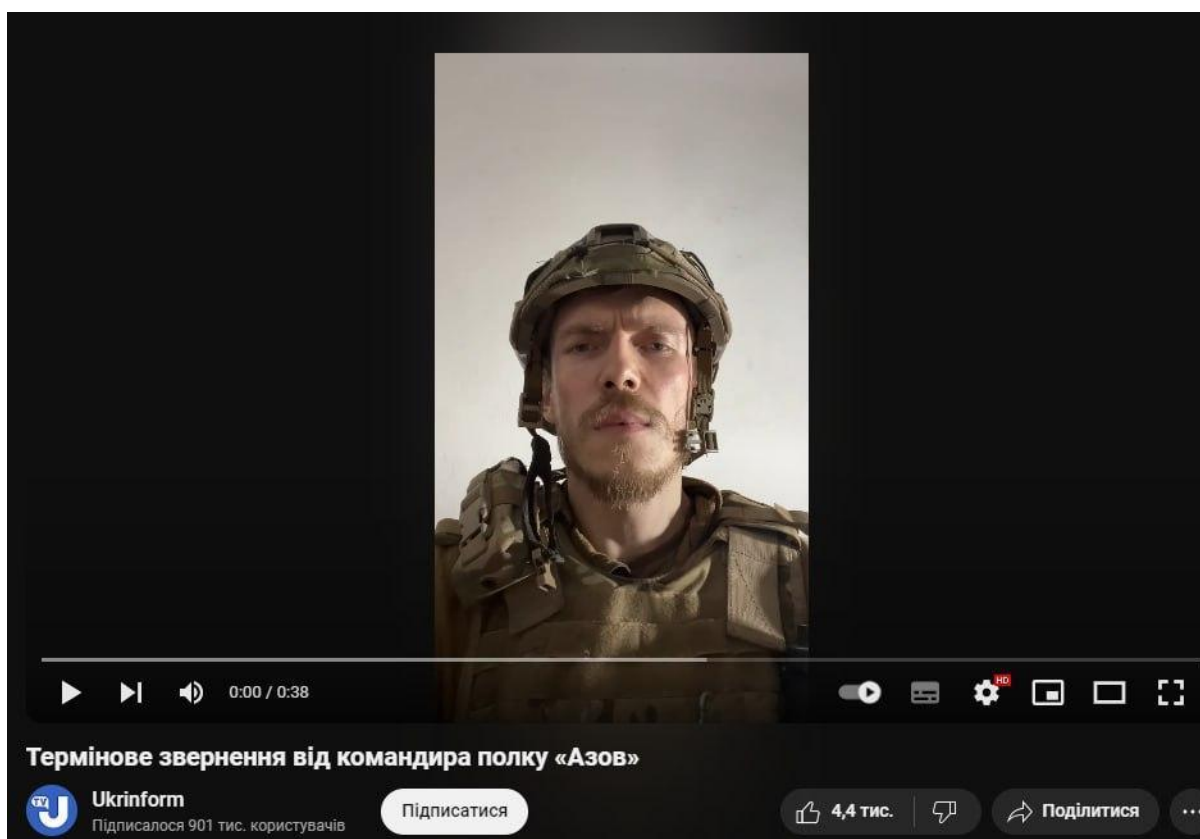

Рис. 1

ВІЙНА

«Масові поховання під Ізюмом: «кількість загиблих може у рази перевищити трагедію Бучі»

16 вересня 2022, 18:01

Триває ексгумація тіл із масового поховання під Ізюмом. Є тіла військових ЗСУ зі зв'язаними руками

Рис. 2

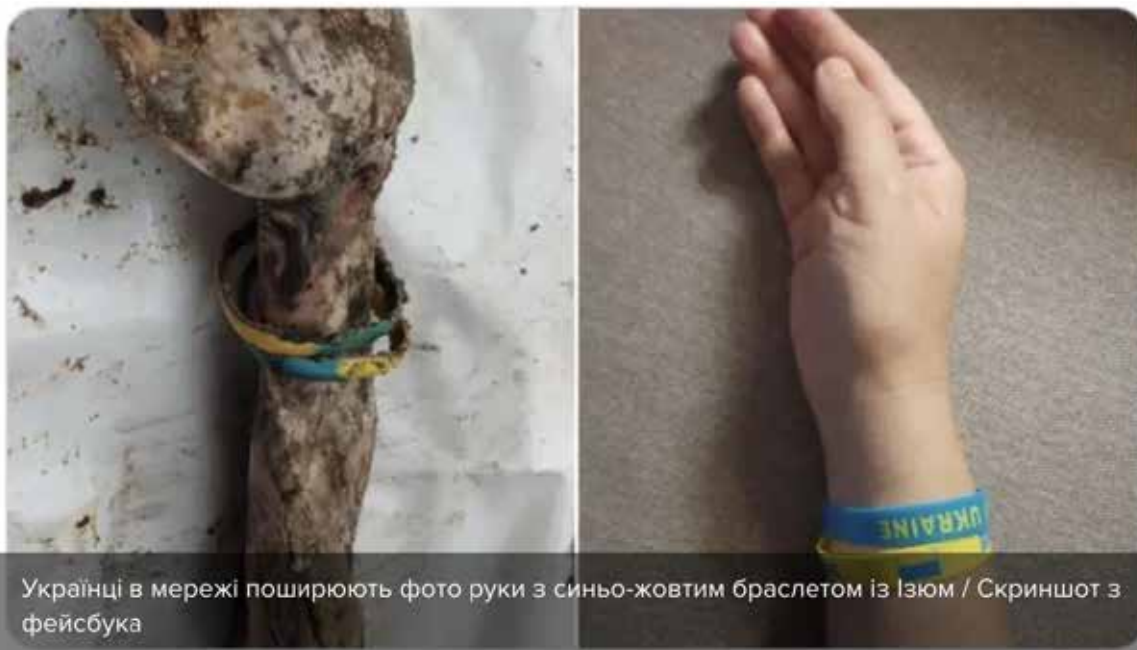

Рис. 3

Розповіді про їхні подвиги часто гіперболізовані, романтизовані, що допомагає створити потужний національний міф, «Незламний народ». Цей наратив використовує елементи

героїчної міфології, де українці зображаються як нація, що є втіленням стійкості та сили духу. Це допомагає зміцнити національну ідентичність і підтримує моральний дух; «Небесна

Рис. 4

сотня». Наратив про Небесну сотню створює образ мучеників, які загинули за ідеї справедливості та національної гідності. Це мітологізує їхні жертви як вищий прояв патріотизму та боротьби за національну свободу. У медіа вже впізнаваний образ воїна із крилами, що символізує «Небесну сотню» (рис. 4).

Варто також додати, що мітологізовані наративи просувалися стороною агресора до початку вторгнення, наприклад, наратив «Безсмертний полк» висвітлював ветеранів Другої світової війни, щоб створити пропагандистський міфічний образ українсько-російського військового духу та національної єдності, «братських народів».

Сатиричні наративи, наприклад у формі мемів або коротких відеороликів, висміюють абсурдність і жорстокість агресора, що дозволяє зняти психологічне напруження в умовах війни (Коваленко, 2022: 92–93).

Ці наративи мають потужний вплив на формування суспільної думки та національної пам'яті. Героїчні та трагічні наративи формують позитивний образ захисників України та підсилюють відчуття національної єдності, відіграють важливу роль у міжнародному контексті, де використовуються для залучення підтримки України в боротьбі з агресором (Приходько, 2022: 38–39). Прикладом таких наративів є меми про російську військову техніку. В Україні часто використовуються меми, які іронічно зображують неефективність російської військової техніки або організації. Наприклад, меми про «вагнерівців» і їхні невдалі спроби наступу часто підкреслюють безглуздість російських військових стратегій або ж

сатиричні ролики про російських чиновників. Відео та сатиричні ролики, які висміюють поведінку російських політиків або їхні абсурдні заяви про війну, також є формою сатиричного наративу. Ці матеріали часто використовують гумор для підкреслення неадекватності та корупції російської влади (рис. 5).

Восени 2022 р. під час втечі з Херсона російські окупанти викрали єнота з місцевого зоопарку. Єнот із Херсона став одним із символів російської пропаганди. Військор Анна Долгарева тоді назвала крадіжку тварини «єдиною гарною новиною». Вона є авторкою фрази «Херсон повернемо, єнота не повернемо», що стала головним мемом на кілька тижнів і спровокувала новий сатиричний наратив (рис. 6).

Рис. 5

єНот

Державні послуги
онлайн

єНот

єНот - спільна розробка ГУР МО та Мінцифри для особливо важливих операцій в тилу ворога.

Відтепер завалить хула/і... нуть по Кремлю/звільнити нові території можна через додаток ДІЯ.

Стиральная машинка Hotpoint Ariston

Енот

- ✗ Весит 60кг. Незручниця, тяжела в транспортуванні
- ✗ Максимальна загрузка - 5 кг белья
- ✗ Требує постійного напора води и стабільної подачі електроенергії
- ✗ Сделана пиндосами из неекологічних матеріалів
- ✗ Неспособна самовоспроизводиться

- ✓ Весит 4-5 кг. Поміщається в печешох
- ✓ Готов полоскати весь день, в любых объемах
- ✓ Работает на тех же просроченных сухпайках что и ты
- ✓ Разработан в биолоборатории под Киевом из 100% экологічних природних ресурсів
- ✓ В поміте от 3 до 6 новых образцов

Рис. 6

Отже, сучасні наративи російсько-української війни відіграють ключову роль у формуванні колективної пам'яті, зміцненні національної ідентичності та підтримці суспільної єдності. Різні типи наративів – героїчні, трагічні, мітологізовані та сатиричні – виконують унікальні функції, створюючи емоційний зв'язок між суспільством і подіями війни. Героїчні наративи зосереджуються на прикладах мужності та самопожертви, формуючи позитивний образ захисників країни та зміцнюючи патріотизм. Трагічні наративи привертають увагу до людських втрат і страждань, викликають емпатію та розуміння глибини конфлікту.

Мітологізовані наративи допомагають створити стійкі символічні образи, що залишаються актуальними в колективній пам'яті, тоді як сатиричні наративи сприяють емоційній розрядці та слугують інструментом для критики ворога.

Отже, наративи, що виникають у медіапросторі, є не лише засобами інформування, але й важливими інструментами у формуванні суспільних настроїв, інтерпретації подій і консолідації українців. Подальші дослідження можуть бути зосереджені на аналізі нових форм наративів, які з'являються в цифровому середовищі, а також на вивченні трансформації цих наративів у післявоєнний період.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Брунер Дж. Акти створення сенсу. Київ : Академія, 2016. 320 с.
2. Гончаренко В. Жертви війни: аналіз трагічних наративів. *Військові студії*. 2023. Вип. 3. С. 25–26.
3. Долгов В. Суспільні уявлення про війну: теорія та практика. *Український соціологічний журнал*. 2022. Вип. 3. С. 7–9.
4. Дяченко М. Методологія сучасних гуманітарних досліджень. Київ : Київський університет, 2021. С. 53–55.
5. Зайцева Л. Трагічні наративи війни: осмислення і пам'ять. *Аналітичні студії*. 2022. Вип. 1. С. 20.
6. Коваленко М. Вплив наративів на національну ідентичність. *Соціальні дослідження*. 2022. Вип. 7. С. 92–93.
7. Ковальчук І. Наративи та колективна пам'ять у контексті війни. *Соціологічні студії*. 2020. Вип. 2. С. 45–46.
8. Лисенко Д. Меми як форма сатиричного наративу у війні. *Цифрові медіа*. 2023. Вип. 5. С. 56–57.
9. Миронова О. Героїчні наративи сучасної України. *Українська фольклористика*. 2021. Вип. 8. С. 71–72.
10. Новикова Т. Кіборги Донецького аеропорту: формування національного міфу. *Історичні дослідження*. 2021. Вип. 2. С. 47–48.
11. Петров О. Наратив у фольклорі: структура і функції. *Фольклорні студії*. 2017. Вип. 5. С. 15–17.
12. Савченко П. Мітологічні наративи в сучасному медійному просторі. *Культурні студії*. 2021. Вип. 4. С. 39–41.
13. Термінове звернення від командира полку «Азов». 2022. URL: <https://youtu.be/hPeArHbWkBg?si=8mWjKFRtVNBWgRFR> (дата звернення: 28.03.2024).
14. Токарев І. Фольклор і наратив: міфологія у сучасній літературі. Київ : Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2019. С. 104–105.
15. Черненко І. Сатира і війна: вплив гумору на суспільну свідомість. *Літературний огляд*. 2023. Вип. 3. С. 88–90.
16. Шевченко О. Кількісний та якісний аналіз наративів. *Журнал соціології*. 2020. Вип. 4. С. 34–36.
17. Azovstal. 2022. URL: https://youtu.be/uruF0J4v_yI?si=fF-pMdTA4kSuM_rG (дата звернення: 26.03.2024).
18. Assmann A. *Cultural Memory and Western Civilization: Functions, Media, Archives*. Cambridge : Cambridge University Press, 2011. 384 p.
19. Baudrillard J. *Simulacra and Simulation* / Translated by Sheila Faria Glaser. Ann Arbor : University of Michigan Press, 1994. 164 p.
20. Butler J. *Frames of War: When is Life Grievable?* London : Verso Books, 2009. 193 p.
21. Foucault M. *The Archaeology of Knowledge and The Discourse on Language* / Translated by A.M. Sheridan Smith. New York : Pantheon Books, 1972. 245 p.

REFERENCES:

1. Bruner, J. (2016). *Acts of creating meaning*. Kyiv: Akademia [in Ukrainian].
2. Honcharenko, V. (2023). *Zhertvy viiny: Analiz trahichnykh narytyviv* [War victims: Analysis of tragic narratives]. *Viiiskovi studii* [Military Studies], 3, 25–26 [in Ukrainian].
3. Dolgov, V. (2022). *Suspilni uiavlennia pro viinu: Teoriia ta praktyka* [Social perceptions of war: Theory and practice]. *Ukrainskyi sotsiologichnyi zhurnal* [Ukrainian Sociological Journal], 3, 7–9 [in Ukrainian].
4. Dyachenko, M. (2021). *Metodolohiia suchasnykh humanitarnykh doslidzhen* [Methodology of contemporary humanities research]. Kyiv: Kyivskiy universytet [in Ukrainian].

5. Zaitseva, L. (2022). Trahichni narytyvy viiny: Osmyslennia i pam'iat [Tragic war narratives: Interpretation and memory]. *Analitychni studii [Analytical Studies]*, 1, 20 [in Ukrainian].
6. Kovalenko, M. (2022). Vplyv narytyviv na natsionalnu identychnist [The impact of narratives on national identity]. *Sotsialni doslidzhennia [Social Research]*, 7, 92–93 [in Ukrainian].
7. Kovalchuk, I. (2020). Narytyvy ta kolektyvna pam'iat u konteksti viiny [Narratives and collective memory in the context of war]. *Sotsiologichni studii [Sociological Studies]*, 2, 45–46 [in Ukrainian].
8. Lysenko, D. (2023). Memy yak forma satyrychnoho narytyvu u viini [Memes as a form of satirical narrative in the war]. *Tsyfrovi media [Digital Media]*, 5, 56–57 [in Ukrainian].
9. Myronova, O. (2021). Heroichni narytyvy suchasnoi Ukrainy [Heroic narratives of modern Ukraine]. *Ukrainska folklorystyka [Ukrainian Folkloristics]*, 8, 71–72 [in Ukrainian].
10. Novikova, T. (2021). Kiborhy Donetskooho aeroportu: Formuvannia natsionalnoho mifu [The cyborgs of Donetsk airport: Formation of a national myth]. *Istorychni doslidzhennia [Historical Research]*, 2, 47–48 [in Ukrainian].
11. Petrov, O. (2017). Narytyv u folklori: Struktura i funksii [Narrative in folklore: Structure and functions]. *Folklorni studii [Folklore Studies]*, 5, 15–17 [in Ukrainian].
12. Savchenko, P. (2021). Mitolohichni narytyvy u suchasnomu mediinomu prostori [Mythological narratives in the modern media space]. *Kulturni studii [Cultural Studies]*, 4, 39–41 [in Ukrainian].
13. Tervinove zvernennia vid komandira polku “Azov” [Urgent appeal from the commander of the Azov regiment]. (2022). Retrieved from: <https://youtu.be/hPeArHbWkBg?si=8mWjKFRtBHBwgRFR>.
14. Tokarev, I. (2019). Folklor i narytyv: Mifolohiia u suchasni literaturi [Folklore and narrative: Mythology in modern literature]. Kyiv: Vydavnychi dim “Kyievo-Mohylianska akademiia” [in Ukrainian].
15. Chernenko, I. (2023). Satyra i viina: Vplyv humoru na suspilnu svidomist [Satire and war: The impact of humor on public consciousness]. *Literaturnyi ohliad [Literary Review]*, 3, 88–90 [in Ukrainian].
16. Shevchenko, O. (2020). Kilkisnyi ta yakisnyi analiz narytyviv [Quantitative and qualitative analysis of narratives]. *Zhurnal sotsiologii [Journal of Sociology]*, 4, 34–36 [in Ukrainian].
17. Azovstal. (2022). Retrieved from: https://youtu.be/uruF0J4v_yI?si=fF-pMdTA4kSuM_rG.
18. Assmann, A. (2011). *Cultural memory and Western civilization: Functions, media, archives*. Cambridge: Cambridge University Press.
19. Baudrillard, J. (1994). *Simulacra and simulation* (S.F. Glaser, Trans.). Ann Arbor: University of Michigan Press.
20. Butler, J. (2009). *Frames of war: When is life grievable?* London: Verso Books.
21. Foucault, M. (1972). *The archaeology of knowledge and the discourse on language* (A.M. Sheridan Smith, Trans.). New York: Pantheon Books.